A „Debreczen“
eredeti
...ÁNTÁVIRATAI.
...urs, nov. 22. [Hivatalos.] Ver...entik: hogy a mezieresi nem...v. 17. kirohanást tett, 500 el...gölt, egy ágyut elfoglalt. A ...Maason hidat akartak verni, ...lett vonulniok.
...croy, nov. 22. Mezieres fel...
...nchen, nov. 21. Ideérkezett ...erint. Versaillesben az alkudo...n egyetértés jött létre.
...tbeliard, nov. 21. A bel...ég szerencsés kitöréséről be...
...e. nov. 21 A Harocy melletti ...0 porosz harczképtelenné té...szabadlövészek 1 halottat és ...vesztettek.
...in, nov. 22. Hiszik, hogy Pá...lövetése tegnapelőtt kezde... Léghajó érkezett több jelen...séggel. [Hová?]

...ilt tér.

...ÁRJEGYZÉK
...bükkfaszén
...kőszén.
...rme.
...RMET
...ER L.,

1870. II. évfolyam. 229. szám. Szerda, november 23.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. | ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ | Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz, Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyebütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.
Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb arért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Parlamenti illem.

⊙ A kormányok a törvényeknek őrei, végrehajtói tartoznak lenni.

Minél rendezettebb valamely állam, minél jobban meg van gyökerezve a polgárok keblében a törvények iránti tisztelet és ragaszkodás, annál kevésbé van ingadozásnak, veszélynek kitéve az állam hajója; véletlen eseteknek is annyival kevésbé lehet rontó hatásuk a társadalmi viszonyokra.

Hanem, azt tartja egy régi példabeszéd, hogy „ha akarod, hogy sirjak, sirj előbb magad is.“!

Ennek folytán tiszta dolog az, hogy, ha a kormányok azt akarják, azt kivánják a polgári társaság tagjaitól, mikép a törvényt megtartsák, legelső sorban magok a kormányok kötelesek a törvényeket szigoruan megtartani.

Minden eltérés, minden elhajlás a törvényes iránytól, ezer meg ezer követőt, utánzót teremt; miáltal aztán a társodalmi rend kivált, válságos időszakokban, igen könnyen bomlásnak indulhat.

Arra hogy a törvény, mely fenáll, ha a köz jó ugy hozza magával megváltoztattassék, legtöbb alkalmok, legnagyobb hatalmok magoknak a kormányoknak van; annálfogva, ha a kormányzat körében fejlik ki a törvény iránti tiszteletlenség, az ily eset méltán a legerősebb betudás, megrovás, kárhoztatás alá esik.

Kivált alkotmányos országban, a hol a képviselet többségének kifolyásai a kormányok a többség részéről helyeselt, kegyelt törvények megtartása, a kormányoknak oly legközvetlenebb feladatuk, kötelességük, hogy az azoktól eltérés saját pártjuknak is sérelmére, sőt veszedelmére történhetik.

Legközelebb világos eset merült fel parlamenti életünkben, mely a kormánynak a törvény iránti tiszteletlenségéről tanuskodik.

Tudva van, hogy a baloldal épen nem szerelmes a közügyes kiegyezésre vonatkozó törvényekbe.

Azt is tudja az egész ország, hogy azon törvényeket épen azon párt inditványozta és hozta létre, melynek kebeléből alakult a kormány.

És igy elengedhetlen, maga iránti kötelesség is a többség kebeléből fogamzott kormánynak, hogy azon törvényeket megtartsa, annyival inkább, mert az egész párt és a kormány is csak addig maradhatnak felszinen, mig ama közös ügyes törvények fenállanak és érvényben lesznek; ezek buktával bukik a többség s bukni fog maga a kormány is ha nézeteit nem változtatja.

A pénzügyminiszter legközelebb, az országgyülés szünetelése alatt, oly műtétbe bocsátkozott, mi a törvények iránti tiszteletnek, ragaszkodásnak épen nem felel meg; a miért is saját pártja részéről is sulyos erkölcsi megrovást kapott.

Ugyanis a pénzügyi miniszter — a mint a képviselőház folyó november 17-én tartott ülésében bevallá, az összes kormány tudtával és beleegyezésével — a közöspénzügyminiszter által kötött 15 milliót ftos oly közös kölcsön megkötésébe bocsátkozott és adta beleegyezését, miről az országgyülésnek előterjesztés sem tétetett.

Már pedig az 1867-ik évi XII-ik törvényczik 56 és 57-ik §§ világosan kimondják, hogy „annak elhatározása, hogy valamely kölcsön közösen vétessék-e fel, Magyarországra nézve, minden egyes esetnél, a magyar országgyülést illeti“ — továbbá „Magyarország jövendőre sem fog semmi oly államadóságot magára nézve kötelezőnek elismerni, melynek felvételéhez az országnak törvényszerüen s határozottan kijelentett beleegyezése hozzá nem járult“!

E törvényt a jobb-oldalból kikerült kormány javasolta s pártja által emelte a javaslatot törvényerőre.

S e törvény oly világos, oly könnyen érthető, hogy az minden féremagyarázást kizár!

Ha tehát áll az, mit a pénzügyminiszter állitott az országházban, hogy t. i. a közös kölcsön felvételébe, az országgyülés beleegyezése kikérése és megnyerése nélkül, az egész kormány beleegyezett: kitünő való, hogy a törvény iránti tiszteletlenségért a felelősség egyetemlegesen az egész kormányt terheli; legelső sorban pedig a pénzügyminiszterre nehezedik a felelet terhe.

Alig van kirivóbb eset a törvény iránti tiszteletlenségre, mint ez; melynek előfordulta alkalmából épen a kormánypárt egyik vezértagja volt kénytelen a pénzügyminiszteri művelet törvénytelensége ellen felszólalni!

Azon 3 szavazat, mely a miniszter tettét „egyszerüen“ tudomásul kivánta vétetni, kitünő bizonyság arra, hogy maga a kormánypárt is mennyire megbotránkozott ezen alkotmányellenes eljáráson.

Mi a parlamenti illem szabályai és követelményei szerint azt hittük, hogy a pénzügyminiszter e kudarczot nem fogja tulélni mint miniszter.

Azt hittük, hogy saját pártja fogja őt oda kényszeriteni, hogy a miniszteri bársonyszéket elhagyja.

Az igaz, hogy ugy csak pünkösti királyság lett volna az ő miniszterséget!

De mi tartozik az a nemzetre, hogy valaki csak néhány hónapig ülhet a miniszteri padokon, ha a törvényt meg nem tartja?! —

Ugy látszik azonban, hogy Kerkápolyi ur a parlamenti illem e szabályát nem ismeri!

— **Berlin**, nov. 22. A nemzeti szabadelvüek és a szabad conservativek az országgyülés megnyitása után azonnal felirati inditványt akarnak tenni és a király és hadsereg működését megköszönni.

— **Bécs**, nov. 22. A „Volksfr.“ közli a nov. 1-én kelt enciklikát, melyben Viktor Emanuel kiközösitése mondatik ki.

— **Brüssel**, nov. 21. A „Moniteur belge“ jelenti: Csapatmozgósitások történnek, hogy a katonaságot a mennyire csak lehet a várőrségekben elhelyezzék; a határok nem lesznek katonaság nélkül. A határőrizet addig fog tartani, mig a viszonyok megkivánják.

Franczia-porosz háboru.

Debreczen, nov. 23.

= Trochu tábornok e harmadik hadsereg feletti főparancsnokságot, melyet eddig magának tartott fen, most Vinoy osztály tábornoknak engedte át.

A Párisban megjelenő hirlapok sok érdekeset irnak azon hadi cselek felől, melyekhez a poroszok Páris ostromzárolása alatt folyamodnak. Hogy pl. ha valahol egy uj üteget akarnak felállitani, attól nem messze sánczot hagynak s arra egy igazi ágyut, s számos bronz papirból utánzott ágyut visznek s az egy ágyuból lövöldöznek, hogy elvonják az ellenség figyelmét a felállitandó ütegről. Éjjel katona köpenybe burkolt ebeket kergetnek át az ellenséges őrszemekhez, a melyek aztán a vélt ellenségre lövöldözik el töltéseiket. Végül ha éjjel dolgoznak több ölnyi magas póznára tüzik a lámpákat, s ellenséges lövegek fejök felett ártalmatlanul repülnek el.

A Gaulois egyik utóbbi száma azt mondja, hogy az ellenség legközelebb valószinüleg a délnyugati erődök valamelyikét, vagy Gennevilliers félszigetet fogja megtámadni, s ha ezeket bevenné onnan fognák Páris bombáztatását megkezdeni. A párisi hirlapok legnagyobb része nem kétkedik azon, hogy a bombáztatás legközelebb kezdetét veendi.

A Gazetta France nov. 18-ki száma szerint a Creuse departement praefectje 6500 harczos fegyverzésére 1.300,000 franc összeg fizetésére kötelezte megyéje lakóit. Ez összegnek nov. 18-ig kellett letétetni, s azon községek, melyek azt tenni elmulasztották, ostromállapotba helyeztettek, s rajtok a követelt összeg végrehajtás utján hajtatott be.

A toursi kormány a lőszerek, lőpor, fegyverek behozatalára rótt vámnak megszüntetését egész az év végéig kiterjesztette.

— **Franczia hadmozgósitás.** A franczia köztársasági id. kormány köv. rendeletet bocsátott ki a Francziaországban létező összes haderők mozgósitását illetőleg:

1. Minden hadképes ember 21 éves korától 40 éves koráig, házas, özvegy s gyermekkel biró egyaránt mozgósittatik.
2. A jelen rendelet által mozgósitott polgárokat a praefect szervezi a szept. 29. és okt. 11-én kelt rendeletek értelmében.
3. A szervezés befejeztével a polgárok a hadügyminiszter rendelkezése alá bocsáttatnak. A szervezésnek november 19-éig befejezve kell lennie.
4. Ruházatuk, felszerelésük és zsoldjukról az okt. 22-iki rendelet értelmében fognak gondoskodni.
5. A családi tekintetekből származott minden eddigi felmentési igény megszüntetik, s egyátalán nem vétetik tekintetbe más felmentési ok, mint a szolgálatképtelenség s a folyó évi október hó 15-iki rendeletben érintett hivatalok.
6. A köztársaság gondoskodni fog a szükséget szenvedő családokról.
7. A köztársaság adoptálja a haza védelmében elesett polgárok gyermekeit.
8. A hadügyér felhatalmaztatik a fegyverek és hadiszerek készitésére felhasználni mindazon műhelyet és gyárat, melyet e czélra alkalmasnak talál.
9. Jelen rendelet végrehajtásával a bel- és hadügyminiszterek bizatnak meg, s az kihirdetése után azonnal kötelezővé válik.

Lodon, nov. 21. Versaillesból jelentik: Nem hiszik, hogy a párisi őrség most a nedves és hideg időben kirohanást fogna intézni.

A „Morning-Post“ megczáfolja azon hirt, mintha az olasz cabinet vonakodott volna csatlakozni Ausztria és Angolországhoz Oroszország ellen.

A „Tage-presse“ nov. 7-éről párisi közleményeket hoz, melyek szerint élelmi szerek bőségben vannak, a hus eltart 80 napra, a besózott hus még nincs megkezdve.

Houstrater, nov. 21. Ma reggel itt egy léghajó szállott le, melyivel Jauban, Saint-Valery és Jules Buffett megérkezett.

Keleti kérdés.

= A Feketetenger semlegesitése megszüntetésének kérdése, — a mint a keleti kérdést ezuttal nevezik, — egy hajszálnyira sem közeledett megoldásához, bár az utóbbi napok alatt, több ezen kérdéssel foglalkozó jegyzék cseréltetett ki. Gortsakoff herczeg azon második jegyzékben, melyet előbb utnak inditott, mintsem a tegnapi számunkban emlitett angol választ még megkapta volna, megmarad követelése mellett, hogy a keleten állitólagosan megzavart egyensuly helyreállittassék, valamint azon nézeténél, hogy Oroszország a párisi béke XIV. pontját egyoldalulag beszüntetheti. Az, hogy ezen kérdést congressus elébe terjeszsze, eszébe sem jut, már csak azért sem, mert Poroszország sem óhajtja azt. Brüsseli tudósitások azt minden kétségen kivül helyezik, mert Ausztria és Olaszország egy congressust hoztak volna javaslatba, mely Brüsselben ülésezett volna, de a berlini és pétersbourgi cabinetek nem voltak hajlandók azt elfogadni.

Az orosz lapok a Gortsakoff-féle jegyzék feletti hallgatásukat csak akkor törték meg, a mikor a „Journal de St. Petersbourg“ azt szóról szóra közlötte volt. Két ilyen hirlapi hang fekszik ma előttünk: A „Golos“ örvend Gortsakoff sürgönyének, s azt rendkivül mérsékeltnek tekinti. Oroszország megelégszik azzal, hogy a Párisban kötött békének csak egy pontját szünteti meg, a helyett, hogy mindent visszakövetelne, a mit a krimi báboruban vesztett, s csupán csak a Feketetengert illetőleg kivánja a status quo ante bellum-ot. — A hatalmak, — mondja a „Golos“, elfogják ismerni ezen mérsékletet, s nem fognak ellentállást görditeni Oroszország utjába. Azt hiszi, hogy a hatalmak nyugodtan fogják venni a Fekete tenger semlegességének megszüntetését. „De ha mindennek daczára,“ végezi a Golos fenyegető hangon, „Oroszországnak fegyverrel kezében kellene védelmezni jogait, akkor az orosz nemzet befogja magát mutatni a világnak. Oroszország egy szent kötelmet teljesitett, a midőn elévülhetlen jogait proclamálta, — s saját házában való függetlenségét kimondotta. Ezen nyilatkozatának következményeit teljes megnyugvással fogja magára venni.“ — Ez ugyan nem nagyon bátoritja Gortsakoffot arra, hogy engedékeny legyen.

A Petersburgban megjelenő „Akademie“ hirlap is ugyanazon hangon beszél. Csakhogy ez még őszintébb. „1856. óta nem lehetett mondani, hogy a Feketetenger orosz tenger, mert az inkább török-angol-franczia tenger volt. Mától fogva Oroszországnak ismét joga van hajóhadat tartani e tengeren.“ Ebből láthatni, hogy az orosz lapok nem sokat gondolnak azzal, hogy ebbe a párisi szerződésért kezességet vállalt hatalmak beleegyeznek é vagy sem. Ő rájuk nézve már kétségenkivüli, hogy a Feketetenger ismét az övék, s hogy a Sebastopolnál elsülyesztett orosz hajóhad ismét ki fog emelkedni a habok közül.

Orosz lapok szerint a petersburgi börze nem kevésbé megvolt ijedve Gortsakoff herczeg jegyzékén, mint Európa többi pénzpiaczai. Az „Akademie“ igyekszik őket lecsilapitani, biztatván őket, hogy ezen ügy nem szolgáltat okot háborura, mert a hatalmak kétszerei s megfontolják, mielőtt Oroszországgal kikötnének.

Az „Ostsee Z.“-nak irják Varsóból: „Az orosz katonai departementben folytonosan a legnagyobb élénkség uralkodik. Csaknem minden gyalog ezred hátultöltőkkel láttatott el az utolsó nyolcz hét alatt, s a katonaság a legszorgalmatosabban taníttatik és gyakoroltatik azok használásában. A szabadságosok egy nagy része is behivatott ezen gyakorlatokra, és a mint mondják nem is fognak a lövési gyakorlatok bevégezte előtt hazabocsáttatni. Rendkivüli sürgés forgás van különösen a keletitenger parti kikötőkben.

Brüssel, nov. 21. Ugy hiszik, hogy Thiers fontos küldetéssel fog megbizatni a keleti ügyben és az udvarokhoz fog küldetni.

Egy fogoly léghajós levele.

Versaillesi fogház, nov. 5.

Párist okt. 27-én hagytam el léghajóban más három uras társaságában. Elindulásunkkor észak-keleti szél futt, mely Belgiumba vitt volna bennünket, de a szél egészen keletre fordulván, a porosz vonalok felé hajtotta járművünket. Párist d. u. 2 órakor hagytuk oda, fél négykor már sötétedni kezdvén, kénytelenek voltunk földre szállni. Midőn a felhők közül kibontakoztunk, a föld fölött mintegy 250 vardnyira, porosz golyók fütyölése üdvözölt bennünket: több golyó átfurta léghajónkat ugy hogy ha nem akartunk agyonlövetni, nem volt más mit tennünk, mint a leggyorsabban leszállni. Midőn földet értünk, borzasztó ütődést szenvedett léghajónk. Én szerencsémre nem vesztvén el lélekjelenlétemet, egy kötélbe kapaszkodtam ugy, hogy az ütődést nem éreztem annyira, jól fel csimpaszkodván a kötélre. — Mindamellett mintegy 30 lábnyi magasra vettettem föl a levegőbe s egy halmaz gazra estem minden sérülés nélkül. Példámat utánozta Udin és Cuzon, kik szintén sértetlenül menekültek. Maciare társunk azonban elvesztvén lélekjelenlétét, nem követett bennünket ugy, hogy az ismét felemelkedő léghajó őt magával ragadta. Ezalatt a poroszok folyvást tüzeltek ránk, és valóságos csoda, hogy megmenekülhettünk. Kendőinket lobogtatva végre felhagytak a poroszok a lődözéssel s mi foglyokká lettünk. Épen Verdun alatt estünk le, melyet a francziák még mindig védenek. Verdun alól Versaillesbe hozattunk (nyolcz napig tartott ide hozatalunk), hol mint foglyok jó bánásmódban részesülünk. Minthogy közülünk egyiknek sem volt politikai megbizása, hihető, hogy néhány nap mulva szabadon bocsáttatunk; de az is lehetséges, hogy mint hadifoglyok Németországba küldetünk. Ez utóbbi esetben jó ideig nem fogtok hallani felőlem. Párist azért hagytam el léghajóban, mert haza kellett mennem, hogy dolgaim után lássak.

A pénzügyér legujabb törvényjavaslatai.

II. Tjav. az 1868. évi XXI. törvényczikk a közadók biztositására és behajtására vonatkozó némely rendeleteinek módositásáról.

1. §. Az 1868. évi XXI. törv. czikk 45. §-ához hozzáadatik: „Ha a most emlitett viszonyok kivánatossá teszik, hogy az árverés az adóhivatal kerületéhez nem tartozó községbe tüzessék ki, erre a pénzügyi igazgatóságnak jóváhagyása szükséges.“

2. §. Ugyanazon törvényczik 62. 63. 64. 65. 66. §§-ainak az adóbehajtást Buda és Pest sz. kir. városokban szabályozó rendeletei kiterjesztetnek mindazon városokra, melyek önálló törvényhatóságot képeznek, oly megszoritással, hogy a pénzügyminiszter ott, hol ezt az adóbehajtás sikeres foganatositása érdekében szükségesnek látja, az adóbehajtás eszközlésével ismét pénzügyi tisztviselőket bizhasson meg.

3. §. A törvény 52. és 67. §§-ainak az adóvégrehajtási költségekre vonatkozó intézkedései eltöröltetvén, a helyett rendeltetik:

Az adó végrehajtási költségre nézve különbség tétetik a zálogolási vagy foglalási és az árverési költség közt.

A zálogolási (foglalási) és árverési költség külön-külön két krajczárban s igy az összes végrehajtási költség négy krajczárban állapittatik meg minden adó-forint után.

Két krajczárt, azaz zálogolási költséget fizet azon hátralékos, a ki az adóvégrehajtás meginditása, illetőleg a kiküldött pénzügyi tisztviselőnek a községben történt megjelenése (önálló törvényhatóságot képező városokban a nyolcz napi megintési határidő letelte) után rója le adóhátralékát, tekintet nélkül arra: intéztetett-e ellene tettleg a zálogolás (foglalási) eljárás vagy sem.

Négy krajczárt azaz zálogolási és árverési költséget fizet azon hátralékos, kinek elfoglalt ingóságai árverés alá kerültek. (1868. évi XXI. t. cz. 45. §.)

A végrehajtási költségeken befolyt összegek azon városokban, melyek az adóbehajtást magok eszközölték, ezek házi pénztárába, más községekben azon kir. adóhivatalok pénztárába szállittatnak, melyek kerületéhez az illető község tartozik.

Ezen §. rendeletei az ingatlanok lezálogolásának és elárverezésének esetére nem alkalmazhatók. (1868. XXI. t. cz. 58. §.)

4. §. Jelen törvény 1871. évi január hó 1-ső napjától lép életbe, s végrehajtásával a pénzügyminiszter bizatik meg.

Országgyülési tudósitás.

A képviselőház ülése nov. 22-én.

Elnök: Somsich Pál: A kormány részéről jelen volt: Andrássy Gyula gr. Horváth B. Gorové I. Eötvös J. br. Szlávy J. Kerkapoly Károly.

A mult ülés jegyzőkönyvének hitelesitése után elnök felemelkedve székéről előadja, hogy a ház határozata folytán és meghagyása szerint ő felségének a magyar királynénak nevenapjára mondott üdvkivánatait hódolatteljesen levélben terjesztette ő felsége elébe, melyre a tegnapi napon ő felsége főudvarmesterétől a következő távsürgönyt vette: „Van szerencsém méltóságodat értesiteni, miszerint ő felsége a királyné a magyar képviselő-ház hódolatteljes kivánatait örömmel kegyes tudomásul venni, méltóztatott velem parancsolni kegyeskedett, hogy a méltóságod által a képviselő-háznak elismerő köszönetét nyilvánitsam“. (Éljenzés.)

Elnök ezután bemutatja a beérkezett kérvényeket, melyek a kérvényi bizottsághoz utasittattak.

A képviselők részéről kérvényeket nyuj-

TÁRCZA.

Apácza és kegyenczné.

Regény a bécsi életből.
Irta: **Haffner Károly.**
I-ső kötet.
HARMADIK FEJEZET.

Egy szivtelen férfi.

(Folytatás.)

Fejét karjára támasztva, s maga elébe bámulva, ült Erlenstein másnap reggel iróasztala mellett, a mint Hohenau urat jelentették.

Láthatóan ingerült állapotban lépett az be a bankár szobájába, a ki őt a legelőzékenyebben és legudvariasabban fogadta.

Miután kölcsönösen üdvözölték egymást, s helyet foglaltak, Erlenstein mindjárt a dologra tért, hogy vendégét zavarából kimentse.

„A mint hallám, — kezdé — egy szeszélyes fürdői nymphának köszönhetem, hogy önnek ismét szolgálhatok uram, s a főváros legszeretetreméltóbb gavallérját üzletbarátaim szükebb körébe vonhatom.“

„Őszintén megvallom, inkább barátai, mint üzletbarátai szükebb körébe ohajtanék lépni,“ — feleié Hohenau ur.

„Üzletbarátaim egyszersmind barátaim is szoktak lenni,“ mondá Erlenstein mosolyogva, kedvtelve nyugtatván tekintetét a fiatal ember szép alakján, „azt hiszem, ön sem fog kivételt tenni uram, ha közelebbről meg fogjuk ismerni egymást.“

Hohenau nem tudta, hogy miképen magyarázza egy oly férfinak szivélyes barátságát, ki mint a legszivtelenebb uzsorás lett hiressé.

Valami kelepczétől félt.

„Fájdalom, hogy kényszeritve vagyok önnek barátságát tüstént igénybe venni,“ mondá kissé elfogult hangon. „Váltóm, mely a mint ön tudja...“

„Azt meghosszabbitjuk, mig vagy tönkre teszi ön a wiesbadeni bankot, vagy én fizetéseimet beszüntetem,“ szakitá félbe a bankár adósát.

„Azaz, ön nekem a végitélet napját tüzi ki határidőül,“ feleié az nevetve. „De becsületem tiltja, hogy adósságaimat akkor fizessem ki, ha arra az utolsó itélet harsonái emlékeztetnek. Ön megfogja nekem engedni, ha türelmének fonalát kissé megröviditem, nehogy hitelemet elveszitsem. Nekem arra most sokkal inkább szükségem van, mint valaha. A játekasztalnál szenvedélyem elragadt, és....“

„Épen mint engem, a midőn az ön korában voltam. De én épen semmi megbánást nem érezek. A ki mint ifju a szenvedélyeknek szolgál, mint férfi tud azokon uralkodni.“

„Azt megengedem, hogy a tapasztalás iskolájában meglehet tanulni, de e leczkék igen drágák. Becsületbeli adósságokat kell törlesztenem, s nagybátyám, mint ön is fogja tudni, igen szigoru tutor.“

„Valóban, az elnök urral nem lehet tréfálni,“ mondá nevetve a bankár. „De hát az elnökné asszonyság?“ kérdé kaján pillantással.

„Fiatal nagynéném szereti nagybátyámat, mint gyermek atyját,“ feleié Hohenau komolyan, s homlokát ránczba szedve. „Talán inkább gyóntatója mint férje előtt fogna valamit eltitkolni.“

„Tehát e házasság boldog, daczára az évek roppant különbségének. Ne gondolja ön, mintha azt tanácsolnám, hogy Werdenberg asszony előtt ügyeit felfedezze, sőt ellenkezőleg, még óva intem önt attól, nehogy a „Veszedelmes nagynéne“ egy ujabb átdolgozásu kiadásban lásson napvilágot. Mennyire van önnek e pillanatban ügyei rendezésére szüksége?“

„Azt hiszem 1000 arany elég lesz....“

„Jól van uram, pénztárnokom tüstént át fogja azon összeget önnek adni.“

„A váltót arról a könyvvivőnek kézbesitendem.“

„Semmi váltót! Ne nyugtalanitsák önt ujabb váltótartozások! Egy egyszerü bon elégséges lend; fizetendő akkor, a midőn önt nagykorunak nyilvánitják, vagy későbben, a mikor tetszeni fog. Perünk nem váltótörvényszék, hanem a békebiróság előtt fog eldöntetni...“

„És a becsület birósága előtt. Ön nem ajándékozza bizalmát érdemtelenneknek, uram.“

„Én nem ajándékozok semmit, annál kevésbbé bizalmat, aztán meg őszintén megvallva, e kis üzletet sem kötöttem minden önzés nélkül.“

„Ahá, most jön a cselfogás!“ gondolá Hohenau.

„Nemde az elnök ur szereti önt?“

„Ő nekem atyámat pótolja, kit igen korán elvesztettem.“

„Igy tehát emberemet megtaláltam. Nekem az ön pártfogására lenne szükségem.“

„Pártfogásomra?“

„Nem a magam, hanem egy szegény hivatalnok számára, kit Werdenburg ur nemrégiben elbocsátott. Bienenfeld hivataltiszt az, a kit ön kétségen kivül ismerni fog.“

„Természetesen ismerem, de hogy is ne ismerném ezen eredeti, ezen a maga nemében páratlan embert? Mint gyakorlati hivatalnok gyémánt az, még pedig valódi köszörületlen gyémánt. Nagybátyám igen sokáig türt neki, de minél öregebb lesz, annál kevésbbé zabolázta magát, ugy hogy nem lehetett tovább megtürni a hivatalban.“

„Én érdeklődöm ezen ember sorsa iránt, s ennek pártfogására kérem önt. Igen lekötelezne ön, ha ő méltóságánál egy egy jó szót tenne mellette!“

„A legnagyobb örömmel, de már, a mint tudom, elkéstem.“

„Elkésett?“

„Ő felsége a császár is érdekkel viseltetik ezen szegény öreg iránt. A miniszter magaviselete kimutatását követelte, s az elnökség, kénytelen volt neki szolgálati dolgokban a legjobb bizonyitványt adni, s kétségtelen, hogy legközelebb megkapja uj kinevezését.“

„Ki által“?

„No, a hivatatal szolga által, mint rendesen“. —

„Irigyelem a küldetést a hivatalszolgától, s örömmel fizetnék neki egy pár aranyat, ha én adhatnám át helyette az öreg Bienenfeldnek a kinevezési okmányt.“

„Kegyed tréfál.“

„Nem, nem, nekem igen nagy gyönyörüségemre szolgálna, ha az öreg jó Bienenfeld meglepetését láthatnám“.

„No hiszen, ezen gyönyörüségben részesül ön, mert a hivatalszolga csak nem lesz annyira hajthatlan, hogy jó borravalóért ez ártatlan tréfát meg ne engedje. Aztán itt semmi visszaéléstől nem is lehet tartani.“

„Nem tudom, minő módon lenne az lehetséges. Aztán meg sokkal nagyobb tisztelettel viseltetem a hivatalos pecsétek iránt, mintsem azokat jogositatlanul merészelném érinteni. Küldheti ön hozzám a hivatalszolgát bátran, s legyen meggyőződve titoktartásom felől.“

„Örvendek uram, hogy ön ilyen meleg részvéttel van egy szegény öreg ember sorsa iránt, ön kit a világ szivtelen férfinak nevez.“

„És a világnak igaza is van, mert én valóban szivtelen vagyok“!

„Ah“!

„Én elvesztém szivemet.“

(Folytatása következik.)

tottak be: Térey P. Benedek Gy. Csengeri A. Halmosy, Zsedényi, Csiky, Németh A. Luksich, Gonda L.

INTERPELLATIÓK.

Majoros I. interpellatiót intéz a pénzügyminiszterhez azon „vérlázitó" dolog iránt, melyek az adóbehajtás körül történnek. Kérdi van-e tudomása, hogy a pénzügyi igazgatóságok holmi obscurus embereket küldenek ki adóbehajtásra, kik 3 frt napdij mellett nem tesznek egyebet, mint az adóintő czédulát aláirják; van-e tudomása arról, hogy a minden adóforint után járó 2 kr. helyett 6 krt vesznek; végül kérdi hová fordittatik e harácsolt pénz, s szándékozik-e a miniszter a sérelmes polgároknak igazságot szolgáltatni?

Kiadatik a miniszternek.

Csiky Sándor szintén a pénzügyminiszterhez intéz interpellatiót és pedig azon kérvények tárgyában, melyek a házhoz és a minisztériumhoz intéztettek a 48 és 49-ben szenvedett károk megtéritése iránt és az ugyanakkor beszolgáltatott arany- és ezüst-nemüekről szóló elösmervények beváltása iránt. Kérdi, mi az oka annak, hogy midőn mindeddig, egy kérelmező sem elégittetett ki, egy krajczár sincs felvéve a költségvetésbe?

Kerkapoly K. pénzügyminiszter azok megnyugtatására, kik ily követeléssel birnak, azonnal azt válaszolja, hogy a közös aktivák megosztásánál van reménye, hogy ez összeget Magyarországnak viszamenti, és akkor a kérelmezők méltó igényeit ki fogja elégiteni. (Helyeslés.)

A ház a választ tudomásul veszi.

Diterich Ignácz kérdi az igazságügyminisztert megmarad-e azon állitása mellett, melyet a 25-tös bizottságban tett, hogy a 69-ki törvényszéki kimutatások fel nem terjesztettek? —

Horváth Boldizsár miniszter kijelenti, hogy az adatokat, melyek rendelkezésére állottak, a bizottság kivánatára előterjesztette, ha a bizottságot és nem egyeseket, ujabb adatok előterjesztésére is fel fogja szólitani, eleget fog tenni ennek is.

Ditrich e nyilatkozatban azt látja, hogy a miniszter mulasztását bevallja és kéri ezt tudomásul vétetni.

A ház a miniszter válaszát tudomásul veszi.

Andrássy Gyula gr. miniszterelnök Csernátony interpellatiójára válaszol, melyben kérdi: Van-e a miniszterelnöknek tudomása a közös külügyérség vezetésére vonatkozó állitólagos válságról és az ezzel kapcsolatba hozott magyar miniszteri változások és helyeserélések mibenlétéről és ha van, nem tartja-e kötelességének, hogy ily válságról és combinatiókról a házat értesitse. Ez interpellatio két kérdést foglal magában, egy elvit és olyat, mely concret esetre vonatkozik.

Mi az elsőt illeti, tökéletesen elismeri a kormány kötelességét, hogy akkor, ha valamely miniszter állásáról lemond, vagy helyébe más neveztetik ki, vagy ha az illető más tárczát vesz át, erről a háznak jelentést tegyen, mit bizonyára ily esetben nem fog elmulasztani. — De nem ismerheti el a háznak azon jogát, hogy követelhetné, hogy a kormány a ház elé combinatiókat tárjon, sőt nem ismer oly parlamentet sem, hol akár szokásképp, akár jogképp ilyesmi fenálljon.

A concret esetre kijelenti, hogy a külügyminiszterium mostani vezetőjére vonatkozólag, a kormány tudtával semmi válság nem létezett s nem létezik. E tekintetben tehát a kormány nem is tehetett semminemű előterjesztést s nem juttathatott semmit a ház tudomására. Megengedi, hogy több lap terjesztett ily hireket, de nem veheti tőle rosz néven senki, ha azt mondja, hogy azért nem ő felelős és nem állván oly szoros viszonyban a sajtóval mint Csernátony, talán inkább ő (a miniszterelnök) érezhetné magát teljogositva kérdeni Csernátonyt, hogyan történhetik az, hogy a lapok oly hireket közöltek, melyekről a kormánynak egyátalában tudomása nincs. (Általános élénk derültség.) Szükségesnek tartja ujra kijelenteni hogy a magyar kormánynak csak egy hivatalos lapja van és ez a „Közlöny," és sajnálatta' jelenti ki, mert szokszor tapasztalta hiányát, hogy a kormánynak egy félhivatalos lapja sincs.

Csernátony Lajos azt válaszolja, hahogy itt szokatlan is az ily váltságokat a ház elé hozni, máshol nem, példa rá Anglia. A mi a miniszterelnök azon nyilatkozatát illeti, hogy a kormánynak nincs félhivatalos lapja, örvendetes tudomásul veszi.

Hogy a váltságról szóló hireknek hitelt adott, annak tulajdonitja, hogy e hireket kiváltkép a kormánypárttal bármily viszonyban álló lapok hozták. Egyébiránt interpellátióját különösen azon szempontból intézte, hogy Magyarország kormánya ne tekintessék olyannak, mely a Bécsbe vitelt promotionak tekinti. —

Szebb ambitiót magyar embernek nem ismer, mint Magyarország miniszterelnökének lenni.

Andrássy Gy. miniszterelnök viszonválaszában azt mondja, hogy a mi az érintett promotiót illeti, nem tudja ugyan kinek szól, de mondhatja, hogy a magyar miniszterelnökségről előmozditás nem létezik, mert csak különböző hatáskörök vannak. (Folytatjuk.)

Ujdonságok.

† Épen lapunk bezártakor veszszük a leverő hirt, hogy Balogh Péter superintendens nincs többé. Ma d. u. 6 órakor jobblétre szenderült. Béke poraira!

* **Egy porosz,** ki 1848 óta lakik városunkban s iparüzlettel foglalkozik, véletlenül szép örökség birtokába jutott; nevezetesen 2 fitestvére esett el Metznél, kik után ő lett az örökös. Erre is elmondhatja az illető: „nincs olyan kár, melyben haszon nem volna."

* **Vasárnap,** folyó hó 27-dikén délelőtt 10 órakor a ref. egyház tanácstermében Tormay Béla gazdasági egyleti másod alelnök s gazd. intézeti igazgató, a gyapju gyári mosásáról mutatványokkal kisért előadást fog tartani, melyre az érdeklődő t. cz. közönség általában, különösen pedig a gazdasági egyleti tagok tisztelettel meghivatnak.

* **Pénzügyminiszteri rendelet.** Nem lévén megengedhető, hog a forgalomban lévő törvényes pénzek szándékosan megcsonkittassanak: ezennel elrendelem, hogy az átlyukasztott, vagy a forgalmi elhasználáson kivül bármiként megcsonkitott mindennemü pénzek 1870-ki nov. 1-től kezdve az államkincstári pénztáraknál se fizetésül, se beváltásra el ne fogadtassanak, hanem kizárólag a pénzverdéknél és pénzbeváltó-hivataloknál fém értékük szerint váltassanak be. Budán 1870 okt. 27-én. Kerkápoly Károly, s. k. — És a pénzügyér urnak most nov. 22-én jutott eszébe e rendeletet közrebocsátani, holott ennek már azelőtt jóval köztudomásuvá kellett volna lenni. Gyorsan dolgozhatnak miniszter urék!

* **Az 5-dik gyalogezredből** városunkon keresztül utazó 451 ember és 4 fötiszt, kik holnap érkeznek meg, a Czegléd külvároson lesznek 24 óráig elszállásolva.

* **Helybeli hir N.-Váradról.** Egyik oda való lap irja, hogy szinházunkban a Váradon tervben levő állandó szinház javára szinielőadás tartatik, és hogy ez estélyen a váradiak is annál inkább részt vehessenek, ez alkalommal a tiszavidéki vasuton kéjvonat közlekedik. Mi e felől még itt semmit nem hallottunk: egyébiránt örvendenénk a váradi szinház ügye gyors előhaladásán, hanem bizony nálunk is volna minek a javára játszani, (a nyugdijintézet!) — s azt sem teszik.

* **Verekedés.** Tegnapelőtt nehány juhász nagyot ivott a „Bárány" korcsmában, s a bor felhevitvén őket összeszóllalkoztak, minek oly hatalmas verekedés lett a következménye, hogy egy közülök félholtan maradt a csata szinhelyén, a tettesek pedig mielőtt a rendőrség előérkezhetett volna, megugrottak; de nem sokat értek vele, mert többnyire mind ismert nevü egyének levén, a kihágások felett ítélő biróság elébe idéztettek.

* **A főiskolai „gyorsirászati egylet"** elnöke által felkérettünk azon ajánlkozás közétételére, hogy ha a városi közönségből valaki tanittatni óhajtja gyermekét a gyorsirászatra, a főiskolai „gyorsirászati egylet" elnöke készséggel fog ajánlani az egylet tagjai közül oly egyént, ki mérsékelt dijért vállalkozik a tanitásra. Szives megkeresések igy czimzendők „A gyorsirászati egylet elnökének, a főiskolába".

* **Az éjjeli lárma, csengettyü ránczigálás** napi renden vannak, s valóban igen sajnos, hogy mindezen rendetlenségeket a fiatalságnak egy oly osztálya követi el legnagyobb részben, melytől hivatásánál fogva épen az ellenkezőt várnánk. — E rendetlenkedések ismétlődése esetében kénytelenek leszünk az illető rendetlenkedők elöljáróságit azon törvények szigoru foganatositására figyelmeztetni, melyek a mint tudjuk épen az éjjelezés megakadályozására, csakugyan léteznek és alkalmazhatók.

* **A kofák nyelves perelései** napi renden szoktak lenni, s ezekben semmi feltünést nem talál már senki, ma azonban két kufárnő összeszólalkozván, nem elégedtek meg a nyelv fegyverével, hanem késsel törtek volna már egymásra, de a tiszttársak közbeléptek s elháriták a dolog veszedelmes következményeit. A kereset meg lett ellenök inditva.

* **Részeg fiakkeres.** Egy részeg bérkocsis, kinek azonban száma még most sem tudatik, tegnap este 9 óra tájt össze-vissza keresztül-kasul nyargalt a városon, s a gyalogjárdák iránt viseltetett főleg a piaczon különös előszeretettel, s több helyütt még reggel is látszott a divatba jönni kezdő kocsizás nyoma. — Nem fog ártani, egy kis érzékeny rendre utasitás.

* **A kisebb kávéházak,** — mint halljuk, — a bezáratás törvényes ideje, éjfél után egész ostromnak vannak kitéve a tovább is mulatni vágyok által. Régen küzködnek már az éjjeli rend fentartásával, s az oly botrányoknak sem tudják az őrjárók elejét venni?

* **Postai curiosum.** Ma délután a posta azon meglepetésben részesitett bennünket, hogy mindazon lapok, melyek a 3 órai vonattal voltak érkezendők, nem adattak ki Debreczenben az indóháznál, hanem tovább küldettek, a minek aztán az a következménye, hogy mai nap pesti lapokat nem olvashatunk Debreczenben, valamint a mi „délutáni posta" rovatunk is elmarad. Ez aztán valóban boszantó rendetlenség.

* **Weiss Lina és dr. Deutsch Ferencz** ajánlják magokat, mint jegyesek.

* **Szinházi curiosum** czimmel hoztunk tegnap egy ujdonságot, melyen emlitve volt, hogy a támlás-széki bemeneten 50 jogositott egyén helyett vasárnap 100 is volt. A mint értesültünk a müvezető tüstént vizsgálatot rendelt el, s ebből kitünt, hogy a legtöbb ingyen bejutott egyén mind azon ürügy alatt eresztette be magát, hogy páholyból jön. Az, hogy valaki páholyban van, arra ugyan nem ád jogot, hogy a támlás-széki bemenetet is használhassa, sőt az ilyen képzelt jog gyakorlása oly visszaélésre ad alkalmat; mely a szinháznak évente 1000—2000 frtra menő kárt okozhat. Legjobb lenne a támlásszéki bemenet használatát egészen beszüntetni, mert mig az azzal folytatott visszaélés sok kárt okoz a szinháznak, másfelől nem tagadhatni, hogy a támlás-széki bemenetet elfoglaló közönség igen megneheziti a közlekedést a támlás-széket használóknak. — Reméljük hogy e felszólamlás nem volt kiáltó szó a pusztában.

Szinházi szemle.

** Hétfőn, nov. 21-kén adatott: **„A vadon rózsája"** vigjáték 1 felvonásban, irta Müller Farkas, forditotta Homoki. Szakál Rózsa egy szende ártatlan fiatal leánykát személyesitett és pedig igazán müvészi tökélylyel. A közönség egész el volt ragadtatva e ritka sikerü játék által. A taps nyilt jelenetekben s előadás végeztével csakugy viharzott. E zajos kitüntetés természetesen Szakál Rózsát illeté. Zöldi is eredetileg jellemzé Dörgő kapitányt. — A vigjáték után táncz következett: „Pas de Syrenne et de Voale" melyet Szomolnoki Erzsi s a tánczkar lejtének és pedig a közönség általános tetszése közt, különösen Szomolnoki magántánecza érdemelt legnagyobb figyelmet. — Az előadást egy ujdonság rekeszté be: **„Ali Patti"** czimmel. Ez énekes bohózat melyet R. E. Klamme irt és magyarra Dalnoki Béni forditott, nem a legnagyobb hatást idézte elő. Maga a mü a legüresebb badarságokkal dialogizált szöveg, mely csak ugy hangolhatja derültségre a házat, ha a szereplők általában feltünő komikai érrel rendelkeznek. Egyedül Vizvári öntött némi elevenséget e darabba. A többi szereplőkről semmi jót sem mondhatunk. Dalnoki nem komikus, e szerint, jól tenné, ha e szerepétől bucsut venne, mert azzal bizony nem fog sok bravourt aratni. Folténvi oly hidegen vette a dolgot, miszerint kilátszott belőle, hogy többre becsülé azt a cigarettet, mit szereplése kor füstölt el, mint az egész komédiát.

** Kedden, nov. 22. adatott **„Az utolsó zsidó".** Többször megfordult már e silányság szinpadunkon Vizvári kedveért, miután ő neki van benne egy kedvencz alakja, (báró Pinkelesi Soma) melyet nagy hatással személyesit; azonban mi jónak látnánk, ha e darabot nyugodni engednék a könyvtárban, mert csupán egy szerep mely ügyesen van ugyan betöltve: nem érdemli azt meg, hogy miatta teljes három órán keresztül vesztegeljen a hallgatóság minden jelentékenyebb müélvezet nélkül. Közönség közép számmal.

Fővárosi értesitő.

** Az akademia II. szakosztályának tegnapelőtti ülésében Mátyás Flórián levelező tag értekezett „Anonymus időszakáról." Ezután Keleti Károly olvassa fel Matlekovics Sándor „A tőzsde és az állam" czimü közgazdasági tanulmányát.

** A „polgári kör"-ben vasárnap d. u. 5 órakor Maszák Hugó szép számu közönség előtt a festészeti iskoláról s a festészeti történelemről tartott előadást. A közönség figyelemmel hallgatta az előadást s végül az előadót megéljenezte.

** Furcsa menyasszonyi ajándék. Pesten egy hordárnak a napokban egy elegansul öltözött mintegy 30—33 éves nő, ki szorgalmasan igyekezett arczát fátyolában tartani, át ad egy jókora csomagot, azzal a meghagyással, hogy azt vigye az Uj-utcza 20. sz. alá, de vigyázzon se el ne ejtse, se ne rázza, mert összetörik a mi benne van. Azon családnál, melyhez a csomag szólt, nagyban készültek a kisasszony kikészitésén, miután az épen férjhez volt menendő. Nagyban megörültek a küldeménynek, miután nem hitték mást, mint hogy a vőlegénytől ered. De mily nagy lett meglepetésök, midőn a csomagot óvatosan felbontván, abból egy ép egészséges alvó gyermekarcz mosolygott elő. A kis fiugyermek valami három hetes lehetett. Mellé egy kis levél volt helyezve, melyre nem volt egyéb jegyezve, mint „Atyja X. Y." — Megjegyzendő, hogy ez az X. Y. senki más, mint a házi kisasszony vőlegénye. — A gyermeket a józsefvárosi kapitánysághoz, onnan ápolás végett a Rókusba vitték.

** A tornász- és tüzoltó-egylet zenekara 30 tagból s egy karnesterből megalakult. Ruházatuk hasonlit az önkéntes tüzoltók téli öltözetéhez, csak sisakjaikon lesz tolldiszitmény, kabátjaikon pedig T. Z. (tüzoltó-zenész) betük lesznek. A deczember 4-kén tartandó tornász-ünnepélyen fognak először nyilvánosan játszani.

** Két fegyencz szökött meg szombaton éjjel Budáról. A kályhát keresztültörve először a hatósági tanácsterembe s onnan a polgármester szobájába lopóztak. A takarójukból készitett kötél segélyével aztán leereszkedtek az emeletről, magokkal vivén a polgármester kabátját s az iróasztalon talált öt forintot. — A kapitányság még eddig nem akadt nyomukba.

** A nemzeti dalkör szombati zászlófelavatási ünnepélyén Liszt Ferencz is jelen lesz. A nemz. szinházat b. Orczy B. intendans fogja képviselni.

** A tüzoltók közelebbi nagy gyakorlatán remélynlik, hogy a király is jelen lesz. Budán szintén elhatározták, hogy a pesti mintára tüzoltó intézményt szerveznek. A város e czélra 20 ezer frtot vesz föl jövő évi költségvetésébe. A tüzőrség főtanyája a legmagasb ponton: a várbeli plebánia templom körül lesz.

** Ő Felsége vasárnap reggel megérkezett Pestre; a pályaudvarban Reiner beligyminiszter, Theisz főkapitány, hadi főparancsnok és nagy számu közönség által váratott és üdvözöltetett. Ő Felsége elölülése alatt ugyancsak vasárnap, Budán minisztertanács tartatott. Tegnapelőtt d. u. pedig számos kisérettel Gödöllőre utazott, honnan csütörtökön fog visszatérni, a mikor is kihallgatásokat adand.

** A létesitendő „Mosonyi társulat" ügyében b. Orczy Bódog értekezletet hivott össze vasárnap délutánra. A tanácskozásra szép számmal jelentek meg a müvészi és irói körök képviselői, kik az alapszabályi javaslat készitésére bizottmányt választottak. Ennek tiszteletbeli elnöke Liszt Ferencz, elnöke Orczy Bódog b. s tagjai Ábrányi, Reményi, Mihajlovics, Koltai, Hollós és Langer.

** Lóhus Pesten. A rendőrségnek tudomására esett, hogy Kuncz J. mészáros-segéd a külső aradi utczában, a gróf Andrássy-féle bekeritetlen telken birt vágómühelyében lovakat vágat le, és a nyers hust elárusitja. Folyó hó 15-én tehát reggel 10 órakor a vágómühely rendőri szemle alá vétetvén, ott csakugyan egy az elmult éjjel levágott ló csontváza találtatott, de a hus már el volt szállitva az ugyanazon környéken, a vasfürfürdő közelében, 1614. sz. a. lakó Stiegler Gottlieb kolbászkészitőhöz, hol azután a huskészlet egy a föld alá ásott titkos mühelyben, részben mint nyers anyag, részben kolbászokba kikészitve, felfedeztetett. Stiegler egyszersmind tüstént töredelmesen bevallotta, hogy a lóhusból készitett kolbászokból a városban minden irányban lakó szatócsokhoz, mint rendes vevőihez egy nagy készletet már széthordott, kiktől a készlet azonnal lefoglaltatott. Azonfelől kitünt, hogy Kuncz Jánostól Eggert Ferencz uj-pesti kolbászos is rendesen vásárol hust, és az ebből készitett kolbászokat naponkint reggel, 6—7 óra között egy egyfogatu kocsin Pestre hozza, s elárusitja, ennélfogva f. hó 16-kán reggel 7 órakor, épen midőn kocsiján gondtalanul Pestre hajtana, feltartóztatták, s a hust lefoglalták. Kuncz János maga vallotta be, hogy a lóhusvágást rendes kereset gyanánt üzi, Stiegler és Eggert pedig nem tagadták, hogy tudomásuk volt arról, miszerint a Kuncztól vásárolt hus lóhus, minek következtében mindhármuk ellen fenyitő eljárás fog alkalmaztatni.

Belföldi hirek.

** Nagyváradon az állandó szinház ügye igen örvendetesen halad a kifejlődés felé; Gyalokai Antal, mint inditványozó 500 frttal kezdte meg az aláirást. Reméljük, e szép és jó példát sokan fogják követni a szinmüvészetért lelkesülni tudó váradiak közül.

** Az északi vasut munkálatát az Eckersley és Waring testvérek nevü czég beszüntette, s e hó 19-én az angol mérnökök nagy részének a szolgálat felmondatott. A kormány és fentirt czég között eltérések támadtak; a tervezeten a kormány lényeges változtatásokat óhajtott tenni, s midőn a megállapodásra Waringék 8 hó óta hiába vártak, — felmondták a munkával, melyet a szerződés szerint nem folytathatnak. Vajon aztán a kormány késedelméért ki ad kárpótlást?

** Főtisztelendő Tilly József bicskei kath. pap hó 12-én összehivta a népet, hogy megkérdezze, vajon lehet e zsidó gyermekeknek a kath. iskolába járni? — a határozat lőn: nem. Tehát főtisztelendő urék magok is azt hiszik, hogy iskoláik nem népnevelésre valók.

A „Debreczen"
eredeti
MAGÁNTÁVIRATAI.

= **Tours, nov. 22. (Hivatalos.) Bretoncellesnél nov. 21. komoly csata volt, s a mozgó nemzetőrök négy órai harcz után visszavonultak. A poroszok Nogent le Rotront fenyegették. Bourbaki a 18-ik hadtest parancsnoka lett.**

= **Pétersburg. nov. 23. A lithaui gárda ezred ünnepélye alkalmából, a császár azon reményét nyilatkoztatta ki, hogy a dolog nem kerül háborura.**

= **London, nov. 22. A „Times"-ban Russel egy levele azt javasolja, hogy száz ezer katona és a tartalék állittassék fegyver alá.**

= **Brüssel. nov. 23. Chaudordy azon küldetéssel bizatott meg, hogy a fegyverszüneti tárgyalásokat ismét kezdje meg. Páris még 3 hóra van élelemmel ellátva.**

Nyilt tér.

Eladó ház.

A Czegléd utczán 2600 sz. alatti ház szabad kézből eladó. Értekezhetni az emlitett szám alatti házban a tulajdonossal. —
465. 1—5

Távirati tudósitás
a bécsi tőzsdéről nov. 23-ról.

Arany . . . 5 frt 97 kr. | Ezüst . . 123 frt — kr.

Felelős szerk. és kiadótulajdonos: OLÁH KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

Eladó ház. 458. 3—3.

Debreczenben az egyháztéren a nagytemplom közelében özvegy Somogyi Károlyné 341-ik számu háza másfélnyilas házutani földjével együtt kedvező feltételek mellett szabad kézből eladó.
Értekezhetni felőle Molnár és társánál.

Árverési hirdetés.

A vagyonbukott Paul Lipót csődtömegéhez tartozó vastáblák, vasajtó, — épületi tégla, stearin s egyéb ingóságok, a tek. hitelezői választmány határozata folytán. 1870. **nov. 24-én délelőtti 9. órakor** kezdetét veendő nyilvános árverésen a Péterfia utczán levő gyufagyári helyiségben — készpénz fizetés mellett — el fognak adatni. — Mely alkalomra a venni szándékozók ezennel meghivatnak. —

Debreczen. nov. 19-ék 1870.

455. 2—3. **Nemes Kálmán** tömeggondnok.

Ősz és tavasz!

E két szaka az évnek, melyben kertünket rendezni, — s fáinkat ültetni szoktuk. Ennélfogva ajánlom magamat **disz- és gyümölcsös** kertek **angol** és **franczia** minták szerinti berendezésére.

E mellett ajánlom Kovács Dániel ur finom körte és alma oltványait, melyek több ezerre menő példányban s a **legjutányosabb áron** eladásra bocsáttattak.

Minél tömegesebb megrendeléseket várva, s magamat a nagyérdemü közönségnek becses figyelmébe ajánlva maradok

Nyiregyháza 1870. oct. 20.

410—10 ***Hadady Dániel,*** mü és kereskedelmi kertés

Datolya, Szultánfüge, Olaszmogyoró, Kártifiola, kapható

460. — **Geréby és Hannignal.**

Cs. kir. szab. első amerikai és angol szabadalommal biró

ANATHERIN-SZÁJVIZ
Dr. Popp J. G.-től.

gyakorló fogorvos Bécsben, (Stadt, Bognergasse Nr. 2).

1 üveg ára 1 ft 40 kr. Csomagolás-dij 20 kr.

E jeles szer hire és használata 15 évi fennállása óta egész Európában tul hatott. Különösen jelesnek bizonyult „mindennemü fogfájás, a száj lágy részeinek minden betegsége mozgó fogak, könnyen vérző beteg foghus, csontszuz és vérsérv ellen. Feloldja a nyálkát, mi által megakadályoztatik a fogkö képződése; — üditőleg és izjavitólag hat a szájra, alaposan elüzi azon kellemetlen szagot, mely mü- vagy lyukas fogakból, ételekből vagy dohányozástol származik." — Miután eme szájviz a fogakra és szájrészekre semmikép sem hat marólag vagy kártékonyan, annálfogva mint a szájnak folytonos tisztitószere is a legjelesebb szolgálatokat teszi, és annak minden részét egész a legmagasabb életkorig teljesen épségben és egészségben tartja. Magas orvosi tekintélyek bizonyitványai nyilatkoznak ennek ártalmatlansága és ajánlhatósága mellett, s gyakran sok nezezetes orvostól rendelheti.

Fogólom, lyukas fogak mególmozására, ára 2 frt. 10 kr. **Anatherin-fogpászta,** ára 1 frt 22 kr. **Növényi fogpor,** ára 63 kr.

Kapható Debreczenben: **Szepessy Antal** norinbergi s diszáru kereskedésében, **Borsos** és **Rothschneck** gyógyszertárában, **Csanak József** füszerkereskedésében; Nagyváradon: Janky Antal, Huzella A., Knorr uraknál; Nagy-Károlyban: Jelenik gyósz.; Nyiregyházán: Reich és Pavlovits uraknál; Böszörményben: Lányi M., Nagy-Bányán: Papp S. gyógysz.; Szinyérváralján Gerber gyógysz.: Somlyón Ruszka I. és társa; Tokajban: Kröczer A.; S.-A-Ujhelyen: Reichard testv. és Deutsch János; Török-Sz.-Miklóson: Mikó M.; Szolnokon: Hrapszky A.; Kecskeméten Machleip gyógyszertárában.

Magyar királyi szab. tiszavidéki vasut.

MENETREND,

1870. ápril 5-dikétől kezdve további rendelésig.

I. Bécs és Pestről Kassa felé.

	ó. p.		ó. p.		ó. p.	
Bécs indul.	8 —	este.	7 30	reggel.		
Pest "	6 43	reggel	5 18	este.		
Czegléd "	9 39	"	8 —	"		
Szolnok "	10 37	"	6 8	éjjel.		
P. Ladány "	1 33	délután	12 21	"		
Debreczen "	3 5	"	2 30	reggel.		
Nyiregyh. "	4 33	"	4 24	"		
Tokaj "	5 31	"	5 50	"		
Miskolcz "	7 24	este.	8 20	délel.	2 45	délut.
Kassa érk.	9 56	"	12 33	délután	5 36	"

II. Bécs és Pestről Arad felé.

	ó. p.		ó. p.	
Bécs indulás	8 —	este.	7 30	regg.
Pest "	6 30	reggel.	5 18	este.
Czegléd "	9 24	"	8 10	"
Szolnok "	10 15	délel.	9 47	éjjel
Mező-Tur "	11 29	"	11 40	"
Csaba "	1 9	dulut.	2 36	"
Arad érkezés	2 52	"	5 11	regg

III. Bécs és Pestről N.-Várad felé.

Bécs indul.	8 ó. — p.	este.	7 ó. 30 p.	regg.
Pest "	6 " 34 "	regg.	5 " 18 "	este.
Czegléd "	9 " 39 "	"	8 " — "	"
P.-Ladány "	2 " 7 "	délut.	12 " 40 "	éjjel.
B.-Ujfalu "	3 " 7 "	"	2 " 17 "	regg.
N.-Várad érkez.	4 " 15 "	"	4 " 8 "	"

IV. Kassáról Pest és Bécs felé.

	ó. p.		ó. p.		ó. p.	
Kassa ind.	5 21	regg.	10 15	délel.	3 23	délut.
Miskolcz	7 55	"	2 55	délut.	7 19	este érk.
Tokaj	9 37	"	5 27	este.		
Nyiregyh.	10 39	"	7 8	"		
Debreczen	12 19	délut.	9 54	éjjel.		
P.-Ladány	1 57	"	11 57	"		
Szolnok	4 39	"	4 15	regg.		
Czegléd érk.	5 33	"	5 35	"		
Pest "	8 40	este.	8 40	"		
Bécs "	6 18	regg.	6 42	este.		

V. Aradról Pest és Bécs felé.

	ó. p.		ó. p.	
Arad indulás	12 26	délut.	8 47	este.
Csaba "	2 7	"	11 23	éjjel.
Mező-Tur "	3 43	"	2 15	"
Szolnok "	5 —	"	4 31	regg.
Czegléd érkezés	5 48	este.	5 50	"
Pest "	8 40	"	8 40	"
Bécs "	6 18	reggel.	6 42	este.

VI. N.-Váradról Pest és Bécs felé.

N.-Várad indul.	11 ó. — p.	délel.	8 ó. 12 p.	este.
B.-Ujfalu "	12 " — "	"	9 " 50 "	éjjel.
P.-Ladány érkez.	12 " 55 "	délut.	11 " 5 "	"
Czegléd "	5 " 33 "	"	5 " 35 "	regg.
Pest "	8 " 40 "	este.	8 " 40 "	"
Bécs "	6 " 18 "	regg.	6 " 42 "	este.

A közállomásokról indulás ideje: a minden pályaudvaron kifüggesztett részletes menetrendben van kimutatva.

Pálya-csatlakozások:

I. Aradon: a) A Czeglédről reg. 5 óra 11 perczkor megérkező vonat a Károlyfehérvárra regg. 6 ó. 21 p.-kor induló vonathoz. *b)* A Károlyfehérvárról d. e. 11 ó. 50 p.-kor megérkező vonat a Czeglédre d. u. 12 ó. 26 p.-kor induló vonathoz.

II. Püspök-Ladányban: a) A Czeglédről d. u. 1 ó. 8 p. és Kassáról 1 ó. 32 p.-kor megérk. vonatok a N.-Váradra d. u. 2 ó. 7 p.-kor ind. vonathoz. *b)* A Czeglédről éjj. 11 ó. 57 p. és Kassáról 11 ó. 31 p.-kor megérkező vonatok a N.-Váradra 12 ó. 40 p.-kor éjj. ind. vonathoz. *c)* A N.-Váradról d. u. 12 ó. 45 p.-kor megérk. vonat a d. u. Kassára 1 ó. 33 p. és Czeglédre 1 ó. 57 p. ind. vonatokhoz. *d)* A N.-Váradról éjj. 11 ó. 15 p.-kor megérk. v. az éjji Czeglédre 11 ó. 57 p. és Kassára 12 ó. 21 p.-kor induló vonatokhoz.

III. Miskolczon: a) A Czeglédről d. u. 7 ó. 4 p. és Kassáról 7 ó. 19 p.-kor megérk. vonatok a Pest és Hatvanra 8 ó.-kor ind. vonathoz. *b)* A Kassáról r. 7 ó. 35 p. és Czeglédről 7 ó. 45 p.-kor megérk. vonatok Hatvan és Pestre r. 8 ó. 15 p.-kor ind. vonathoz. *c)* A Pest és Hatvanról r. 7 ó. 25 p.-kor megérk. vonat a Czeglédre 7 ó. 55 p. és Kassára 8 ó. 20 p.-kor regg. induló vonatokhoz. *d)* A Pest és Hatvanról d. u. 2 ó.-kor megérk. vonat a Kassára 2 ó. 45 p. és Czeglédre 2 ó. 55 p.-kor elinduló vonatokhoz csatlakozik.

AZ IGAZGATÓSÁG.

Debreczen 1870. Nyomatja Telegdi Lajos betüivel Szőllősy Mihály.